

Nr 438.

Av herr **Hansson** i Vännäsby m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 43, med förslag till lag om djurskydd.

Det genom proposition nr 43 framlagda förslaget till lag om djurskydd m. m. innefattar ett stort framsteg i svensk djurskyddslagstiftning. Emellertid förtjäna några detaljer i förslagen uppmärksamhet.

I 6 § förslaget till lag om djurskydd har meddelats den i och för sig nödvändiga och riktiga bestämmelsen med avseende å transport av djur, att vid sådan transport särskilt skall iakttagas, att transportmedlet är lämpat för ändamålet och att djuret såvitt möjligt skyddas mot stötar, skavning och dylikt. Motsvarande stadgande i utredningsmannens förslag är mera uttömmande och ger tydliga anvisningar för den praktiska tillämpningen. Bland annat framhålles i utredningsmannens förslag i denna del, att djuret vid transport skall erhålla tillräckligt med foder, vatten och luft o. s. v. Detta påpekande torde vara av mycket stor betydelse, då det inte så sällan förekommer att djur, särskilt grisar, vid transport kvävas på grund av olämpliga transportanordningar och otillräcklig lufttillförsel. Det är således angeläget att icke den korta och ofullständiga exemplifieringen i 6 § i departementschefens förslag tolkas alltför restriktivt. Om man, som här skett, anser det tillräckligt med en allmänt hållen föreskrift kan det kanske ifrågasättas om överhuvud några exempel böra upptagas. Dessa kunna så lätt föranleda misstaget att det endast är just med avseende å risken för »stötar, skavning och dylikt» som transportmedlet skall vara tillfredsställande.

Tillsynen å lagens efterlevnad skall enligt förslaget utövas av hälsovårdsnämnden i orten i samverkan med läns- och distrikts- eller stadsveterinären. För sådant ändamål är det meningen att nämnden skall kunna anställa särskild tillsyningsman, dock endast »om erforderliga medel äro anslagna därtill». Nämnnda villkor för anställande av tillsyningsman, vilket i grund och botten innebär, att man ställer anordningen helt i beroende av kommunens villighet att medverka därtill, torde kunna medföra, att det blir endast i ganska sällsynta undantagsfall som en tillsyningsman anställles. Med hänsyn till vikten av en effektiv övervakning av lagens efterlevnad skulle detta vara beklagligt. Fråga är om det icke borde ligga helt inom hälsovårdsnämndens egen befogenhet att avgöra, huruvida tillsyningsman skall tillsättas, och att det nyss citerade förbehållet i förslaget till lagtext därför borde utgå.

I samband med införandet av den nya lagen om djurskydd är det meningen, att 18 kap. 16 § strafflagen skall erhålla följande lydelse: »Den som, genom misshandel, överansträngning, vanvård eller annorledes, utsätter djur för otillbörligt lidande, dömes för djurplågeri till böter eller fängelse.»

Vid lagrådets behandling av förslaget yttrade regeringsrådet Eklund följande:

»Enligt min mening bör en jämkning ske i den föreslagna avfattningen av förevarande paragraf. Ordet 'otillbörligt' torde nämligen, rent språkligt sett, icke böra komma till användning för att, på sätt här synes vara avsett, utmärka graden av ett lidande. En närmare bestämning av 'lidande' torde för övrigt knappast vara nödig. Redan i detta ord såsom sådant lär nämligen ligga att den smärta eller plågsamma behandling varom är fråga skall äga en sådan grad av intensitet och varaktighet att den som utan tillräckliga skäl utsätter djuret därför bör kunna drabbas av straff. Däremot synes det vara sakenligt att i lagtexten gives en antydning om att, på sätt anföres i remissprotokollet, vissa handlingar som förorsaka djur lidande äro påkallade av fullt legitima intressen. Detta torde lämpligen kunna ske genom att paragrafen så utformas att den som genom misshandel, överansträngning, vanvård eller annorledes otillbörligen utsätter djur för lidande, dömes för djurplågeri till böter eller fängelse.»

Den här gjorda anmärkningen mot förslaget till ändring av 18 kap. 16 § strafflagen förtjänar det största beaktande.

På grund av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 43 måtte för sin del besluta sådan utformning av 18 kap. 16 § strafflagen att den, som genom misshandel, överansträngning, vanvård eller annorledes otillbörligen utsätter djur för lidande, dömes för djurplågeri till böter eller fängelse, samt att vid behandlingen i övrigt av propositionen här ovan angivna synpunkter måtte vinna beaktande.

Stockholm den 16 februari 1944.

Eric Hansson
i Vännäsby.

Verner Hedlund.

Karl Ward.

Andr. Andersson
i Gisselås.

Stig Janson
i Frändesta.

Gösta Skoglund.

Albert Larsson.

Ivar Jansson.

Fredrik Sundström.

Andreas Nilsson.

Ebon Andersson
i Stockholm.

Jon. N. Jonsson
i Fjäle.

D. B. Blombäck.